

replié, contenant les principales ligatures grecques. Rare et recherché.

Parmi les pièces liminaires figurent les deux épigrammes suivantes qui motivent la présence de ce livre dans notre Bibliographie :

Διογένους τοῦ Παραμονάρου, ἐν τῇ Σαλαμαντικῇ ἀκαδημία τὰ ἑλληνικὰ διδάσκοντος, εἰς τὴν Παύλου τοῦ Βονέτου βίβλον Ἐπίγραμμα.

Μηκέτι δειμαίνων τέχνης ἐργώδεα μόχθον
 Θεσμοὺς ἡμετέρους εἴλυε θαρσαλέως.
 Καὶ σοφίης ἀρύεσκε μελίφρονα καρπὸν αἰρίων
 Ἄτθίδος, ἧ μάλα τοι σύντομος ἀτραπιτός.
 Παῦλος γὰρ Βονέτης μύστης ἐμός ἐστιν ἀμύμων
 Πᾶσι διδασκαλίας δαλὸν ἀνασχόμενος.
 Λειήνας δ' ἀναγνώσεος ἀργαλέοιο κελεύθους,
 Κοινήν ἐσπερίοις θῆκε μαθημοσύνην.

Κωνσταντίνου Σοφίας τοῦ Σμυρναίου εἰς τὴν βίβλον Παύλου τοῦ Βονέτου διδάσκουσαν λαλεῖν τοὺς κωφοὺς ⁽¹⁾ καὶ ἀλάλους.

Ἦνιδε Κασταλῆς πανυπείροχα νάματτα ⁽²⁾ κρήνης,
 Καὶ Δάφνην ἱερὴν τῶν Ἑλικωνιάδων·
 Καὶ πιτυτῆς σοφίης πανετήτυμον ἐσμὸν ἑάων
 Ἦδε βίβλος κατέχει, θάμβος ἀπειρέσιον.
 Ὅττι χεῖν δεδάηκεν ἀπηνέα δεσμὸν ἀναύδων
 Γλώσση τῶν ἀλάλων φθόγγον ὀπαζομένη.
 Παῦλος ἔην Βονέτης Ἀραγώνιος εὖχος Ἰθήρων
 Τοῖην ἐκπονέων, ἡμερίοισιν ⁽³⁾ ἄκος.

On trouvera plus loin une notice biographique sur chacun de ces deux Grecs : Diogène Paramonaris et Constantin Sophias.

Bibliothèque de R. Foulché-Delbosc (à Paris).

(1) Π y a τοὺς κωφοὺς dans l'original.

(2) L'original donne γάματα.

(3) Π y a ἐκπογέων, ἡμερίοισιν dans l'original.

